

Nr 15.

Av herr Fröderberg, om pension åt förre vägarbetaren Bränd Lars Persson.

Genom ansökan den 8 januari 1946 anhöll förre vägarbetaren Bränd Lars Persson i Arbrå om att komma i åtnjutande av pension jämlikt kungl. kungörelsen den 22 juni 1944 nr 502 angående pensionering av vissa f. d. arbetare inom vägväsendet.

Genom skrivelse den 25 februari 1947 meddelade kungl. väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, att den inte kunde tillstyrka ansökningen, då Persson inte innehaft en sammanlagd anställningstid av 15 år. Det framgår dock av gjorda utredningar, att Persson haft en sammanlagd anställningstid av 14 år och 10 månader före 60 års ålder samt att han efter fyllda 60 år såsom fullt arbetsför arbetat ytterligare 1 år och 7 månader, 22/5 1944—17/11 1945, och därigenom fått en sammanlagd anställningstid av 16 år och 5 månader.

Då myndigheterna göra gällande, att Persson såsom arbetslös skulle ha hänvisats till arbeten 1/2—31/12 1921 och 1/7—30/10 1923, strider detta mot hans egna uppgifter och uppvisade intyg. Persson själv uppger, att han både anställts och avlönats såsom specialarbetare. Det gällde omläggande av vägtrummor, som den *hänvisade* arbetskraften inte kunde utföra.

I övrigt hänvisas till den bifogade skriftväxlingen* mellan vägförvaltningen i Gävleborgs län och Svenska Väg- och Vattenbyggnadsförbundet.

Med stöd av ovanstående får jag härmed föreslå,

att Persson måtte beviljas pension, som om han fullgjort den stipulerade minimitiden före fyllda 60 år.

Stockholm den 12 januari 1951.

Gottfr. Fröderberg.

* Överlämnad till utskottet.